Kus see tee siit Kirusse läheb,
Tee Kirusse, maa Warusse,
Pallu Rootsi rahwa sekka.
Nüid lään neiut püüdelema:
Ära mina põlgan pönderikud,
Järele jätan jänderikud;
Seast aga wõtan sirgemid,
Wahelt keige walgemid,
Keskelt keige kenamid.
Täna mina panen kulda karda,
Uume ika walge lina,
Tuna aga walge tanuga.
Pulma rõõm on lõpend siis;
Armukese kaenla jään ma.
Pilliga wiib mind kambrisse,
Pilli aga paneb pea alla,
Kanneli kambri lae alla.
Kui ta ummiku üles tõuseb:
Armas naene tõuse sina,
Toimeta kõik maja asjad!
Kui sina kurja mihe saad,
Kaikaga ajab kambrisse,

Kepiga paneb magama;
Kepi ta paneb pea alla,
Kaika kambri lae alla;
Ummiku ta üiab üles:
Oh sina wana laiska litsi,
Nüid on lehmad lüpsmata,
Piima pütid pesemata.
Kui ta mind siis kosjas ära,
Kolde aukus kosjas mind,
Kiwi ääres kihlati,
Willpuu all mu wiinad joodi;
Sarapuu all mu saiad söödi;
Lau nurkas laulatud.

№ 184.

Mis sa ääletu ägised,
Mis sa rinnutu rõgised?
Mine meie rehe taha,
Sääl on koegu koera luida,
Hare warsa seere luida;
Kui sull immu, ime neid,
Kui sull nälg, siis näri neid!